

lygter eller belyst på en efter politiets skøn fyldestgørende måde. For afmærkning og belysning af overkørsler over jernbaner fastsættes de fornødne regler af ministeren for offentlige arbejder.

Stk. 6. Der gøres ved foranstående bestemmelser ingen ændring i de hidtil gældende regler om anbringelse af vej- eller gadenavne samt husnumre og lignende. Afmærkning af denne art skal dog være udført således, at den tydeligt adskiller sig fra den i stk. 1 omhandlede afmærkning.

§ 59.

Ikke-forskriftsmæssig eller vildledende afmærkning m. v.

Stk. 1. Udenfor de i §§ 57—58 angivne tilfælde er det ved vej, undergivet offentlig bestyrelse, forbudt at anbringe færdselstavler, signaler eller indretning til regulering af eller til advarsel eller vejledning for færdselen.

Stk. 2. Skilte, opslag, reklamer o. lign. må ikke anbringes på eller i forbindelse med den i § 58 omhandlede afmærkning. Skilte, reklamer, lysindretninger o. lign., der kan ses fra gade, vej eller plads, kan af politiet forlanges fjernet, dersom de har lighed med den i § 58 omhandlede afmærkning, eller dersom de kan virke vildledende eller være til særlig ulempe for færdselen. Refleksglas eller andet refleksgivende materiale må ikke i reklameøjemed anbringes således, at det kan tilbagekaste lyset fra køretøjer, der færdes på vejen.

§ 60.

Regulerende anlæg, holdepladser.

Forinden der på vej foretages anlæg, som tilsigter en særlig regulering af færdselsforholdene, såsom indretning af rundkørsler, heller, fodgængerfelter, parkeringspladser eller lignende, skal herom forhandles med politiet. Det samme gælder for fastsættelse af holdepladser for sporvogne, omnibusser og rutebiler. I tilfælde af uenighed mellem vejbestyrelsen og politiet afgøres sagen af ministeren for offentlige arbejder i samråd med justitsministeren. Sådan afgørelse udkræves altid til indretning af rundkørsel og lignende anlæg på hovedvej.

§ 61.

Vejarbejder.

Når der foretages arbejder på eller i vej, er den, som forestår arbejdet, ansvarlig for, at dette til enhver tid er forsvarligt afmærket.

§ 62.

Sporanlæg.

Stk. 1. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter efter forhandling med justitsministeren de betingelser, på hvilke det kan tillades at anlægge og benytte mergelspor, teglværksspor, roespor og lignende spor over eller på offentlig vej. Tilladelse til sådant sporanlæg meddeles med samtykke af politiet af vedkommende kommunale myndighed, forsåvidt angår sognevej af amtsrådet efter indhentet erklæring fra vedkommende sogneråd. I tilfælde af uenighed mellem de forannævnte myndigheder samt ved anlæg på eller over hovedvej træffes afgørelsen af ministeren for offentlige arbejder i samråd med justitsministeren.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan bestemme, at de i stk. 1 nævnte betingelser også skal være gældende helt eller delvis for allerede bestående sporanlæg.

§ 63.

Tankanlæg.

Hvor færdselsmæssige grunde taler derfor, kan politiet forbyde oprettelse eller udvidelse af allerede bestående tankanlæg på eller ved vej.

§ 64.

Beplantninger m. v. til ulempe for færdselen.

Stk. 1. Træer, beplantninger og levende hegn på eller ved vej skal holdes således nedskåret, opstammet eller studset, at de ikke er til ulempe for færdselen eller hindrer udsynet for vejfarende navnlig i kurver og vejkryds. Skønnes dette at være tilfældet, kan politiet efter samråd med pågældende vejbestyrelse give vedkommende pålæg om inden en bestemt frist at træffe de nævnte foranstaltninger, og dersom pålægget ikke efterkommes, selv lade det fornødne foretage for vedkommendes regning. Såfremt politiet ikke mener at burde give et sådant pålæg, som ønskes af en vejbestyrelse, afgøres sagen af justitsministeren efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder.